

36 metus besimaitinus i vien Eucharistija

DIEVO TARNAITĖ TERESĖ NEUMANN

VOKIETIJA, 1898–1962 M.

Teresės Neumann gyvenimas iš esmės pasikeitė po to, kai būdama 25 metų stebuklingai pasveiko nuo paralyžiaus ir visiško aklumo. Maždaug po metų jai atsirado stigmos ir mergina pradėjo pasninką, kuris truko 36 metus iki pat jos mirties. Vienintelis Teresės maistas buvo Eucharistija. Dėl šios priežasties Antrojo pasaulinio karo metais nacių valdžia atėmė iš jos maisto davinio kortelę ir davė dvigubą porciją muilo rankšluosčiams ir drabužiams skalbtį. Mat kiekvieną penktadienį, būdama ekstazėje ir patirdama Kristaus kančią, Teresė pradėavo kraujuoti.

Teresė Neumann gimė 1898 m. balandžio 8 d. Vokietijoje, Konnersreuth, itin neturtingoje katalikų šeimoje. Didžiausias jos troškimas buvo tapti misioniere Afrikoje, tačiau to padaryti nepavyko, nes būdama 20 metų ji patyrė nelaimingą atsitikimą. Netoli ese esančiamose dėdės tvarte kilo didelis gaisras ir Teresė bandė padėti užgesinti liepsnas, nešdama kibirus vandens, kuriuos paduodavo, užsilipusi ant kėdės. Apimta nuovargio, ji nuo jos nukrito. Buvo pažeista merginos nugara, o tai sukėlė abiejų kojų paralyžių ir visišką aklumą. Teresė leisdavo dienas maldoje, bet vieną dieną stebuklingai pasveiko savo dvasios tévo kun. Juozapo Naberio akivaizdoje. Jis rašė: „Teresé apibūdino viziją, kurioje pamatė ryškią šviesą ir išgirdo nepaprastą, švelnų balsą, kuris jos klausė, ar ji nori būti išgydyta. Teresės atsakymas nustebino. Ji sakė, kad jai nėra jokio skirtumo, ar ji bus pagydyta, ar liks tokia, kokia yra, ar net mirs, jei tik tokia bus Dievo

valia. Paslaptingas balsas Teresei pasakė, kad tą pačią dieną ji gaus mažą džiaugsmą - savo negalavimų išgydymą, tačiau ateityje jai dar teks iškirsti daug kančių.”

Kuri laiką Teresė buvo

gana geros sveikatos. Tačiau 1926 m. prasidėjo svarbiausi jos mistiniai išgyvenimai, kurie tėsėsi iki pat mirties. Merginai atsirado stigmos ir ji pradėjo visišką pasninką. Jos vienintelis maistas buvo Eucharistija. Tėvas Naberis, kasdien teikęs Teresei šventąją Komuniją, rašė: „Joje išsipildė pažadėtasis Dievo žodis: „Mano Kūnas tikrai yra valgis, o mano Kraujas tikrai yra gérimas” (Jn 6, 55). Teresė aukojo Viešpačiu savo fizines kančias, kurias sukeldavo ir kraudo netekimas dėl stigmų. Skausmai prasidėdavo

kiekvieną ketvirtadienį, Jézaus kančios pradžios dieną, ir tėsdavosi iki sekmadienio, Jo Prisikėlimo dienos. Šiuos kentėjimus ji aukojo maldoje užtardama pagalbos prašančius nusidėjelius.

Kiekvieną kartą, kai Teresė būdavo kviečiama prie žmogaus mirties patalo, tapdavo tos sielos teismo, kuris įprastai prasidėdavo iškart po mirties, liudytoja. Bažnytinė valdžia atliko penkiolikos dienų tyrimą, kada Teresė nieko nevalgė ir negėrė. Karlas Strateris SJ, vadovaujamas Ratisbonos vyskupo, ištystės ir išnagrinėjės stigmatuotosios Teresės gyvenimą, patvirtino: „Teresės Neumann pasninko prasmė buvo pasaulio žmonėms parodyti Šventosios Eucharistijos vertę, kad visi suprastų, jog Kristus iš tiesų yra Eucharistijos duonoje ir kad ji iš tiesų teikia gyvybę.“ 2005 m. vasario 13 d. pradėta Teresės Neumann beatifikacijos byla, tad ji gali būti vadinama Dievo tarnaitė.